

Značaj elektronskog dnevnika za ostvarivanje uspješne komunikacije između porodice i škole

Pod uticajem kibernetizacije, koja u poslednje vreme sve više prodire u društvene nauke, nastala je pedagoška kibernetika, kao pedagoška disciplina. "Osnov joj čini kibernetika, nauka koja utvrđuje opšte principe upravljanja, kontrole i komunikacije procesa i sistema u svim oblastima" (Pedagoška enciklopedija, 1989,385).

Kibernetička pedagogija, zapravo objašnjava primjenu teorije sistema, teorije informacija, teorije komunikacija, modelovanja, teorije upravljanja na vaspitnom području. Njen zadatak je da utvrdi principe upravljanja procesom vaspitanja, da sagleda veze i odnose, međuticaje u pedagoškom sistemu, ne zadovoljavajući se poznavanjem oblika i sadržaja, nego utvrđuje strukturu i funkciju sistema koji proučava. Na mogućnosti ovakvog pristupa u pedagogiji gleda se različito.

Dok jedni prihvataju novine koje ova disciplina nudi, smatrajući da će se na taj način riješiti problemi u pedagogiji, drugi ovakve pristupe potpuno odbacuju. Svakako, ovaj pristup ima svojih prednosti, ali i određenih ograničenja, te se u primjeni na pedagoške procese mora primjenjivati veoma oprezno i kritički, da se ne bi otišlo u krajnost i došlo do uprošćavanja veoma složenih vaspitnih situacija u okviru pedagoških procesa. Zato kibernetički pristup treba prihvatiti kao dopunu i pomoć postojećoj pedagoškoj metodologiji, a ne kao njenu zamjenu, jer će jedino na taj način dovesti do pozitivnih promjena.

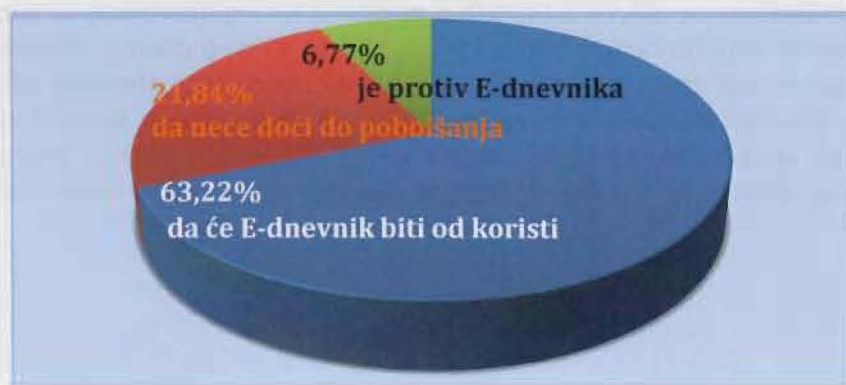
U sistemu vaspitanja i obrazovanja, iz dana u dan se u sve većoj mjeri koristi savremena obrazovna tehnologija koja omogućava ne samo inoviranje nastavnog procesa, već i elektronsko komuniciranje sa učenicima, njihovim roditeljima, drugim školama i Ministarstvom prosvjete, uz mogućnost publikovanja nastavnih sadržaja i ostalih značajnih informacija za navedene subjekte. U

tom kontekstu, a u cilju modernizacije i olakšanja komunikacije nastavnika sa roditeljima, konstruisan je softverski paket pod nazivom elektronski dnevnik.

Elektronski dnevnik se u relevantnoj literaturi definiše kao "softverski paket za elektronsko ocjenjivanje učenika i arhiviranje ocjena, uspjeha i ponašanja učenika sa publikacijom ocjena za roditelja putem Interneta i SMS poruka" (Jovanović, M. 2006). Sa aspekta pedagogije, treba međutim naglasiti da se ocjenjivanje ne vrši elektronskim putem, već se nakon praćenja i vrednovanja učeničkih postignuća u toku nastave, po principima pedagoške dokimologije, ocjene "unose" u elektronski dnevnik. Prednosti elektronskog nad tradicionalnim dnevnikom su višestruke. Unijete ocjene se arhiviraju i čuvaju za potrebe u budućnosti, kao i od neovlašćenog dopisivanja i ispravljanja ocjena ili eventualne sve češće pojave krađe tradicionalnih dnevnika. U tom smislu dolazi i do smanjivanja pokušaja prepravke podataka i od strane učenika i nastavnika, a samim tim i broja vaspitnodisciplinskih mjera izrečenih za ovu vrstu povreda Zakona o osnovama sistema vaspitanja i obrazovanja. Pored ažuriranja statističkih podataka i ocjena po predmetima, klasifikacionim periodima i odjeljenjima, što je dragocjeno za potrebe unutar škole, najveći značaj elektronskog dnevnika je u blagovremenoj distribuciji ocjena, izostanaka i svih ostalih informacija koje su bitne, roditeljima.

Uvođenjem elektronskog dnevnika škole će imati značajne baze podataka za potrebe Ministarstva, a na taj način će moći da se vrši i ocjenjivanje nastavnika, kao i komparacija ocjena po različitim varijablama sa ostalim školama. Ipak, u skladu sa ciljem pedagogije, a to je holistički razvoj ličnosti, primarni cilj trebao bi da bude poboljšanje komunikacije između učenika, nastavnika i roditelja. Stavovi učenika, nastavnika i roditelja su po pitanju uvođenja elektronskog dnevnika podjeljeni. Dok jedni misle da će tradicionalni dnevnici ubrzo postati prošlost, drugi smatraju da će roditelji zbog uvođenja e-dnevnika sve rjeđe dolaziti u školu i da će se vremenom normativna saradnja i živa komunikacija sa roditeljima potpuno izgubiti.

Rezultati sprovedenog istraživanja pokazuju da 63,22% nastavnika misli da će ovaj vid elektronske administracije i komunikacije biti od koristi i roditeljima i učenicima ali i nastavnicima. 21,84% nastavnika smatra da neće doći do poboljšanja rada u školi, dok je njih 6,77% protiv elektronskog dnevnika.



Grafikon 1. Nastavničko mišljenje o uključivanju E -dnevnika u nastavni proces